

“És greu l'analfabetisme dels alumnes sobre les religions”

“Els factors personals i d'entorn són sovint tan rellevants que hi ha alumnes que no poden aprendre els continguts”

“A Girona, seria desitjable que totes les escoles de Girona tinguessin entre un 40% i un 60% d'alumnat amb necessitats de suport”

Albert Quintana en una imatge recent a Girona QUIM PUIG.

Albert Quintana és llicenciat en biologia i professor d'ensenyament secundari, tot i que seria més ajustat presentar-lo com una persona polifacètica, preocupada per l'educació i per treballar incansablement per a la millora de les condicions de vida de les persones, amb un activisme que mai defalleix. Té una trajectòria ben peculiar en el món de l'educació: professor de religió durant cinc anys, professor de ciències sis anys més, deu com a sindicalista i quinze de professor d'aula d'acollida a l'institut Montilivi, de Girona. Ha estat president de Justícia i Pau i de l'Associació de Famílies de l'Escola Montfalgars, de Girona, i és membre de l'Associació de Veïns de Santa Eugènia, de la junta de

la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica i president de la Fundació SerGi. Una trajectòria amb un eix que la relliga: la lluita per la igualtat d'oportunitats, la convivència i l'educació comunitària.

Vostè va estudiar biologia amb la idea de dedicar-se a l'ensenyament. Sí, amb alguns companys vam reclamar que si hi havia una especialitat de botànica o de bioquímica, per què no fer-ne una de didàctica de les ciències per als que volien dedicar-se a l'ensenyament? Encara no hi és, aquesta especialitat. Interessa poc, la didàctica. És cert que a secundària sovint no es valora tant aquesta fonamentació pedagògica. Ens preocupen especialment els continguts, però hi posem tant l'accent que ens oblidem de les condicions personals de cada estudiant per participar en l'aprenentatge d'aquests continguts. Els factors personals i d'entorn són tan rellevants que, per més continguts que vulguem donar, hi haurà alumnes que no podran aprendre'ls. N'hi ha molts, de continguts. Hi ha uns aprenentatges que són fonamentals, en el sentit dels objectius bàsics de la secundària obligatòria, i altres que, clarament, no ho són. Considero que no s'ha acabat de fer un bon treball per destriar-los, més en el context del segle XXI, en què els continguts evolucionen ràpidament. Va ser un professor de religió amb dubtes sobre aquest paper. Defenso que a l'escola no hi ha d'haver professors de religions específiques perquè aquest és un element que divideix i, per mi, participar d'un centre educatiu vol dir prendre part d'una educació per a tothom. L'escola és sobretot una escola de convivència. Sí que defenso, però, una formació en cultura religiosa. Per a què hauria de servir? Trobo greu l'analfabetisme sobre les religions que tenen la majoria dels alumnes quan, especialment dels noranta cap aquí, han arribat persones d'arreu del món, amb creences religioses ben diverses i que si coneguéssim millor les tradicions d'uns i altres potser també podríem tenir una altra mirada sobre aquests nouvinguts, la qual cosa facilitaria la comunicació entre veïns i entre cultures. Les famílies migrades, la relació entre cultures, la necessitat de compartir amb famílies autòctones, ha estat un motiu i una preocupació constants a la seva vida. Anar a viure al barri de Santa Eugènia, de Girona, va ser especialment significatiu per a mi i la meva família. Als noranta va arribar molta gent de moltes parts del món i els nostres fills, que anaven a una escola del barri, es van relacionar amb els fills d'aquestes famílies. De seguida ens vam plantejar com ajudar en aquests processos. Vaig apuntar-me a l'associació de pares de l'escola i ben aviat vam crear una coordinadora amb totes les associacions de famílies de les escoles del barri,

promovent el pla d'educació i convivència. Amb quins objectius? Per plantejar quina tasca d'acollida de la població immigrada s'havia de fer. També per enfortir les escoles del sector de cara a respondre a les necessitats educatives de la població, aconseguir més implicació institucional i afavorir la convivència intercultural. En aquell moment ja es veia que la població immigrada no es repartia de manera equitativa entre els centres sostinguts amb fons públics. El pla d'educació i convivència havia de servir per treballar aquests aspectes i proposar alternatives de millora. Quasi trenta anys després, com valora ara la situació en aquest aspecte? Tot i els esforços realitzats, l'evolució no ha estat positiva. Ara mateix, si fem una anàlisi bàsica de les dades del darrer procés de matriculació, la d'aquest curs 2025/2026 a Girona, els barris de Santa Eugènia i Sant Narcís, el sector est [Vila-roja i Font de la Pólvara] i Pont Major, són els que han escolaritzat més alumnes NESE [necessitats específiques de suport educatiu], quan totes les escoles d'aquests barris ja tenen una mitjana molt elevada d'alumnat d'aquestes característiques que, pràcticament, triplica altres escoles del sistema públic de la ciutat. La desigualtat i la segregació de les escoles de l'extraradi és evident. A Girona sempre s'ha primat que tothom pogués escolaritzar-se a les escoles properes al domicili. Però davant d'aquesta evidència de la segregació, s'hauria de procurar, per damunt de tot, que tots els infants poguessin tenir unes oportunitats educatives al màxim d'equivalents. El dret principal a preservar és el dret a l'educació i a l'educació amb equitat. Què seria desitjable? Que totes les escoles de Girona tinguessin entre un 40% i un 60% d'alumnat amb necessitats específiques de suport. El model d'ara accentua la desigualtat. Entre altres mesures, per revertir aquesta situació, la Sindicatura de Greuges acaba de plantejar un pacte de zona educativa al sector de Santa Eugènia i Sant Narcís amb l'acord de l'Ajuntament i el Departament. Que Bell-lloc i Alzines es privatitzin encara aguditza el problema. Sí. Des del meu punt de vista la situació és preocupant perquè polaritza encara més el sistema educatiu de Girona. Pot ser especialment greu a secundària, on hi ha dèficit de places escolars. Sembla mentida que una operació que pot tenir un impacte gran es faci sense una planificació acurada. Ho trobo un despropòsit, tant per part del Departament d'Educació, que no ha fet cap previsió, com per part d'aquests centres, que també tenien un compromís amb la societat gironina. k1Llegiu tota l'entrevista a ja.cat/experiencia-per-si-servis [<http://sites.google.com/view/experiencia-per-si-servis>] L'escola pot ser compensadora de les desigualtats? Els centres educatius, si no estan segregats, són un dels pocs espais comuns de convivència. Certament, són un reflex de la societat, però també poden ser una gran palanca de transformació d'aquesta societat, per generar valors compartits i cohesió social. Alhora, s'hauria de poder garantir igualtat d'oportunitats en els espais educatius fora de l'escola per poder compensar les desigualtats. Tot un repte!

Publicat a:

-Setmanari Girona 13-03-2026, Pàgina 10

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/16-educacio/2619039-es-greu-l-analfabetisme-dels-alumnes-sobre-les-religions.html>